

Jako téma své bakalářské práce jsem si zvolila střet dvou názorových světů - střet katolicismu a totalitarismu v českých zemích v letech 1948-1968. Budu mluvit o střetu hodnotového světa představitelů katolické církve s prostředím, které mu ve vymezeném časovém období připravila státní komunistická moc. Osobnosti katolické církve jsem si vybrala, protože byli a jsou příslušníky myšlenkově pevného společenství, které se pro své z pohledu státní komunistické moci velmi silné stránky stalo objektem, jemuž byla omezována práva i možnosti veřejného působení a to jak administrativně (rušení katolický tisk, spolky, tlak na církevní školství, ...), tak trestněprávně (zatýkání a věznění kněží, řeholníků, laiků, internace biskupů, ...).

Mezi hlavní silné stránky katolické církve, které byly pro režim, jenž chtěl společnost plně ovládat, nepřijatelné, patřil především její vliv mezi poměrně velkou částí obyvatelstva. Podle Václava Vaška 1 vycházejícího z Příručního slovníku naučného² žilo v roce 1948 v Československu (po ukončení německého odsunu) přibližně 12 miliónů obyvatel (8,8 mil. v Čechách a na Moravě a 3,3 mil. na Slovensku). Z nich se v českých zemích hlásilo ke katolické církvi přibližně 6,5 miliónu obyvatel, na Slovensku necelé 3 milióny, což dohromady tvořilo necelých 9,5 miliónů obyvatel Československa (79%) hlásících se ke katolické víře.